

Nâfile ibadetlerin insanı Allah’a yaklaştırmakta çok mühim bir yere sahip olduğunu belirten Peygamber Efendimiz, nâfilelerde devamlılığa teşvik etmektedir. Zaman zaman terk edilen çok ibadetten, devamlı yapılan az ibadet daha faziletli sayılmıştır.

أَحَبُّ

الْأَعْمَالِ إِلَى

اللّٰهِ

تَعَالَى

أَدْوَمُهَا

وَإِنْ قَلَّ

Âişe (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Amellerin Allah Teâlâ’ya en sevimli olanı, az da olsa devamlı yapılanıdır.” (Müslim, Müsâfirîn, 218. Ayrıca bkz. Buhârî, Rikâk, 18) Nâfile ibadetler, zorlama olmadan ve insanı bıktırmadan yapılmalıdır. Allah’a kulluğun ve O’na ibadetin bir sınırı ve sonu yoktur. İnsan îtidalden uzaklaşırsa ibadet etmekten bitkin düşer ve bıkkınlık hâli hâsıl olur. Fakat Allah Teâlâ’ya ne kadar ibadet edilse azdır ve O, kuluna ecir vermekten bıkpı usanmadığı gibi, mülkünden de bir şey eksilmez. Buhârî’de geçen farklı bir rivâyet, bu konuyu daha güzel açıklığa kavuşturmaktadır: Âişe (r.a) bir kadınla birlikte otururken, yanlarına Rasûlullah (s.a.v) girer ve: “–Bu kadın kim?” diye sorar. Âişe validemiz: “–Bu filan hanımdır”[Havle bint-i Tüveyt] dedikten sonra, onun çok namaz kıldığından bahseder. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v): مَهْ

عَلَيْكُمْ

مَا

تُطِيقُونَ

مِنَ

الأَعْمَالِ، فَإِنَّ

اللّه لاَ

يَمَلُّ

حَتَّى

تَمَلُّوا

“–Bütün bunları sayıp dökmeyi bırak; gücünüzün yettiği nisbetté ibadet etmeniz size yeter. Allah’a yemin ederim ki, siz bıkpı usanmadıkça, Allah da bıkpı usanmaz (sevap vermeye devam eder)” buyurur. Rivâyetin sonunda şöyle denir: Rasûl-i Ekrem Efendimiz’in en çok sevdigi ibadet, sahibinin devamlı yaptığı ibadet idi. (Buhârî, &lcirc;mân, 32; Teheccüd, 18; Müslim, Müsâfirîn, 221) Allah Rasûlü (s.a.v), amellerde öIçülü davranmayı tavsiye etmiştir. Bu Hadiste dikkat çeken bir başka nokta da, bir kimseyi tanıtırken onun ibadet ve namazlarını sayıp dökmenin, Rasûlullah (s.a.v) tarafından uygun görümediğidir. Bu şekilde tanıtmayan insanı gurur ve riyakârlığa düşürme ihtimali vardır. Bir de, insanları nâfilelerde yarışmaya teşvik etmek, bir takım menfî netîceler doğurabilir. Bu sebeple

Rasûlullah (s.a.v), nâfile ibadetleri “güç yetirebilme” ölçüsü ile tarif edip sınırlamıştır. İnsanın güç ve kudretinin sınırlı olduğu bir hakikattir. Bu güç, bitip tükenmeden en güzel şekilde kullanılmalıdır. Rabbimiz, kullarına güçlerinin yetmediği şeylelerden sorumlu tutulmamak için dua etmeyi öğreterek,

رَبَّنَا

وَلَا

تُحَمِّلْنَا

مَا لَا

طَاقَةَ

لَنَا بِهٖۚ

“Üstesinden gelemeyeceğimiz şeyleri boynumuza borç kilma” [Bakara 2/286.], insanın yapamayacağı şeylerin altına girmemesi gerektiğine işaret etmiş ve bizleri “orta ümmet” diye vasıflandırmıştır.

وَكَذٰلِكَ

جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً

وَسَطاً

لِتَكُونُوا

شُهَدَٓاءَ

عَلَى

النَّاسِ

وَيَكُونَ

الرَّسُولُ

عَلَيْكُمْ

شَهٖيداًؕ

وَمَا

جَعَلْنَا

الْقِبْلَةَ

الَّتٖي

كُنْتَ

عَلَيْهَٓا

اِلَّا

لِنَعْلَمَ

مَنْ

يَتَّبِـعُ

الرَّسُولَ

مِمَّنْ

يَنْقَلِبُ

عَلٰى

عَقِبَيْهِؕ

وَاِنْ

كَانَتْ

لَكَبٖيرَةً

اِلَّا عَلَى

الَّذٖينَ

هَدَى

اللّٰهُؕ

وَمَا كَانَ
اللّٰهُ
لِيُضٖيعَ
اٖيمَانَكُم&#16
18;ؕ اِنَّ
اللّٰهَ
بِالنَّاسِ
لَرَؤُ۫فٌ
رَحٖيمٌ “İşte böylece, siz
insanlara şahit olasınız, peygamber de size şahit olsun diye sizi aşırılıklardan uzak bir
ümmet yaptıktı. Biz bu yöneldiğin kibleyi özellikle resule uyanlarla sırt
çevirenleri açıkça ayırt edelim diye belirledik. Bu, Allah’ın hidayet
verdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelecektir. Allah imanınızı asla zayı edecek değildir.
Çünkü Allah insanlara karşı çok şefkatli, çok
merhametlidir.” [Bakara 2/143.] Efendimiz (s.a.v) de, ümmetine ağır gelip devam
ettiremeyecekleri endişesiyle, bazı ibadet ve davranışları sürekli yapmaktan
çekinmiş, bizleri devamlı yapabileceğimiz kolay amallere teşvik etmiştir. Nitekim
sahabeden Abdullah bin Amr bin Âs (r.a), gençken nâfile ibadetleri
çokça yapmayı istediğinde, Allah Rasûlü (s.a.v) buna
müsâade etmemiştir. Abdullah (r.a), ibretli kıssasını kendisi öyle anlatır:
Nebiyy-i Ekrem Efendimiz’e benim: “Allah’a yemin ederim ki, yaşadığım
sürece gündüzleri hep oruçtutup, geceleri de ibadet ve tâatle
uyanık geçireceğim!” dediğim haber verilmiş. Bunun üzerine Rasûlullah
(s.a.v) bana: “–Bunları söyleyen sen misin?” diye sordu. Ben de:
“–Anam babam sana feda olsun, ya Rasûlallah! Evet, öyle
öyemeştim” dedim. Buyurdu ki: “–Sen buna güç
yetiremezsin. Hem oruçtut, hem iftar et; hem uykunu al, hem ibadet et! üphesiz
senin üzerinde vücudunun hakkı vardır, iki gözünün hakkı vardır,
hanımının hakkı vardır, ziyâretçilerinin hakkı vardır. Çocuklarının da senin
üzerinde hakları vardır. Her ay üçgün oruçtut;
çünkü bir iyiliğe on misli ecir ve sevap vardır. Bu ise bütün zamanını
oruçlu geçirmek gibidir.” Ben: “–Bundan daha fazlasını
yapmaya gücüm yeter” dedim. Rasûlullah (s.a.v): “–O
hâlide bir gün oruçtut, iki gün tutma!” buyurdu. Ben:
“–Ama ben bundan daha fazlasını yapabilirim” deyince Allah
Rasûlü (s.a.v): “–Öyeyse bir gün oruçtut, bir
gün tutma; bu Hz. Dâvûd’un orucu olup, oruçların en
öçülü oları, en faziletlisidir. Allah’a en sevimli namaz da yine Hz.
Dâvûd’un namazıdır. O, gecenin yarısını uyuyarak geçirir, sonra
üçte birinde namaz için kalkar, altıda birinde yine uyurdu. Bir gün
oruçtutar, bir gün tutmazdı. Düşmanla karşılaşlığında ise
kaçmazdı” buyurdu. Ben: “–Bundan daha faziletlisine de
gücüm yeter” deyince Rasûlullah (s.a.v): “–Bundan daha
faziletli yoktur” buyurdu. Sonra da: “–Bütün zamanını
oruçlu geçirenin orucu yoktur” dedi ve bu sözünü
üç defa tekrarladı. Meğer Peygamber Efendimiz’in tavsiye etmiş olduğu, ayda
üçgün orucu kabul etmek, benim için ehlimden ve malımdan daha
sevimli olacakmış. Allah Rasûlü (s.a.v) sonra bana: “–Nasıl hatim

yapıyorsun?” diye sordu. Ben: “–Her gece” diye cevap verdim. Allah Rasûlü (s.a.v): “–Kur’ân’i ayda bir defâ hatmet!” buyurdu. Ben: “–Ya Rasûlallah! Benim bundan daha fazlasına gücüm yeter” dedim. Peygamber Efendimiz: “–O hâlde yirmi günde bir hatmet!” buyurdu. Ben yine: “–Ya Rasûlallah! Bundan daha fazlasını yapabilirim.” dedim. O: “–Öyleyse on günde bir hatmet!” buyurdu. Ben tekrar: “–Bundan daha fazlasına gücüm yeter, yâ Nebîyyallah!” diye ısrar edince: “–Şu hâlde yedi günde bir hatim yap, artık bunun üzerine çıkma!” buyurdu. Ben artırdıkça, aleyhime artırıldı. Nebiyy-i Ekrem (s.a.v) bana: “–Sen bilmiyorsun, belki ömrün uzun olur?” dedi. Sonunda onun dediği hâle döndüm. İhtiyarlayınca, Allah Rasûlü’nün ruhsatını kabul etmiş olmayı çok arzu ettim.” Abdullah (r.a) yaşılandıktan sonra: “–Keşke Allah Rasûlü’nün ruhsatını kabul etmiş olsaydım!” der dururdu. Geceleyin rahat etmek için, okuduğu Kur’ân’ın yedide birini, gündüz âile fertlerinden birine okuyup dinletirdi. Güçlü ve kuvvetli olmak istediğiinde, bir kaç gün oruç tutmazdı. Sonra oruç tutmadığı günleri sayar, Peygamber Efendimiz’e verdiği sözden dönmüş olmamak için, tutamadığı günler kadar orucu kazâ ederdi. (Buhârî, Savm, 55, 56, 57; Teheccüd, 7; Enbiyâ, 37; Nikâh, 89; Müslim, Sîyâm, 181-193) İnsan kaldırabileceği yükün altına girmeli ve bir işe Allah için başladıkтан sonra, meşru bir mâzeret olmadıkça da ara vermemeye çalışmalıdır. Zamanında yapamadıysa bile gecikmeli olarak ibadetini edâ etmelidir. Nâfile ibadetler hususunda Cenâb-ı Hak kollarına muhtelif lûtuflarda bulunmuştur. Onlardan biri, « #1573;ِذَا مَرِضَ العَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا» “Bir kimse hastalanır veya yola çikarsa, evindeyken ve sıhhatliyken yaptığı amellerin sevabı aynen ona yazılır.” (Buhârî, Cihâd, 134; Ahmed, IV, 410, 418) Kişi, normal vakitlerde îtiyâd hâline getirdiği bir ameli, herhangi bir mâzeret sebebiyle yapamadığında, Cenâb-ı Hak ona aynen amel işlemiş gibi sevap verir. Şu âyet-i kerime de bu mânâyı ifade etmektedir:

اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَااِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ

مَمْنُونٍؕ
”Fakat iman edip sâlih amel işleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir
vardır.” (Tîn 95/6) Müfessirlerimiz bu âyet-i kerimededen şu
mânâları çikarışılardır: Bir mü’min, nâfile ibadetlere istikrarlı
bir şekilde devam ederse, yolculukların zor anlarında, hastalıklarda veya yaşıllıkta bunları
îfâ edemediğinde, Yüce Rabbimiz aynı sevabı ona ihsân eder. Bedeni amel
edemez olduğunda, hattâ vefat ettiğinden sonra bile onun ecri, herhangi bir başa kakma
olmaksızın, sonsuza kadar devam eder. Muhterem Kardeşlerim Rasûlullah (s.a.v)
Efendimiz’in, başladığı bir ibadeti sürekli yaptığı, en veciz bir şekilde ifade edilmiştir.
Onun ameli, baharda sürekli yağan bereketli yağmurlara benzetilmiştir.
هَلْ كَانَ
رَسُولُ
اللّٰهِ
صَلَّى
اللّٰهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
يَخْتَصُّ
مِنَ
الْأَيَّامِ
شَيْئًا؟»
قَالَتْ: Alkame şöyle der: Hz.
Âişe (r.a) vâlideme: ”“–Rasûlullah (s.a.v), herhangi bir
günü bir ibadete tahsis eder miydi?”” diye sordum.
لَا، كَانَ
عَمَلُهُ
دِيمَةً
وَأَيُّكُمْ
يُطِيقُ مَا
كَانَ
رَسُولُ
اللّٰهِ
صَلَّى
اللّٰهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
يُطِيقُ Hz. Âişe şöyle cevap
verdi: ”Allah Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz’in yaptığına
güç yetirebilir ki?!”
(Buhârî, Savm, 64; Rikâk, 18;
Müslim, Müsâfirin, 217) Değerli Kardeşlerim
                Halk arasında
”kırk ikinci yağmurları” diye bilinen, başladığında 40 gün devam eden,
toprağın ve tohumun bereketi sayılan ikinci yağmurları, sürekiliği ve okşayıcı yumuşaklılığı
ile rahmetin bir tezahürü ve bereketin timsali olmuştur. Az da olsa devamlı ibadet
etmek, ilk baktı insanın gözüne basit ve yetersiz görünse de, buna
sabırla devam edildiği takdirde, zamanla çok büyük birikimlerin meydana geldiği
görülür. İşte bu, devamlılığın bereketidir. Hadis-i şerifte Peygamber

Efendimiz’in herhangi bir günü, belli bir ibadete tahsis etmediği bildirilmektedir. Ancak bu cümleden onun hiçbir zamana belli ibadetler tahsis etmediği anlamı çikarılmamalıdır. Efendimiz’in belirli günlerde oruç tuttuğuna dâir sahib rivâyetler bulunmaktadır. Onun pazartesi ve perşembe günleri, her aydan üç gün ve Aşura Günü oruç tuttuğunu, mübarek gün ve gecelerde taat ve ibadetini daha da artırdığını başka rivâyetlerden biliyoruz. Hadisimiz Allah Rasûlü’nün ibadeti sadece o günlerde tahsis etmediğini, diğer günlerde de az veya çok ibadet ettiğini ve bu konuda müsâmahalı davrandığını ifade etmektedir. Sadece mübarek gün ve geceleri, birkaç saatlik ibadetle ihyâ edip diğer günlerde bunlara devam etmemek, hadisin rûhuna uygun düşmemektedir. Devamlılığı olmayan hiçbir davranışın bereketli olmadığı ve semere vermediği herkesçe malumdur. İnsanlığı günah ve zulüm karanlığından kurtarmak için gönderilen Efendimiz (s.a.v), dünyada eşи benzeri görülmemiş bir diriliş gerçekleştirmiş ve insanlığı ihya etmiştir. Kiyamete kadar tüm insanlığa hayat verecek sözlerinde, diriliş ve rahmetin sembolü olan “yağmur” ve “bahar” gibi ifadeleri zaman zaman kullanmıştır. Bu açidan bakıldığından kiş mevsimi de mânevî yönüyle mü’minler için ilkbahara benzetilebilir. İlkbahar; tabiatta diriliş, canlılık ve bereketin meydana geldiği ve hasat vakti olan yaz mevsimini müjdelediği için herkes tarafından sevilen ve beklenen bir mevsimdir. Bundan hareketle, kiş mevsimini “Mü’minin İlkbaharı” olarak tarif etmek, kişin gece ve gündüzlerinin salih amellerle değerlendirilerek mü’minin hayatında mânevî bir canlılığa ve berekete vesile olduğuna işaret eder. Zira kiş günlerinin kısalığı, oruç tutmayı, gecelerin uzaması da teheccüd namazını kolaylaştırır. Nitekim bir hadis-i şerifte:

الْغَنِيمَةُ

الْبَارِدَةُ الصَّوْمُ

فِي

الشِّتَاءِ “Kış mevsiminde oruç tutmak, meşakkatsız ve rahat bir şekilde elde edilen ganimetütir” buyrulur. (Tirmizî, Savm, 74/797; Ahmed, IV, 335) Hemen her canının kiş uykusuna yattığı, yani faaliyetlerinin belli ölçüde kısıtlandığı bir mevsimde mü’minin ulyanıklığı ve diriliği elbette ona yeni, yepyeni bir bahar yaşatacaktır. Mühim olan, kiş mevsiminin takdim ettiği fırsatların farkında olabilmektir. Mü’min, bu kıymetli vakitleri boş şeylerle hebâ etmeyip âhiret sermayesi biriktirme gayreTİyle değerlendirmelidir. Muhterem kardeşlerim Allah resulu (sav) bu derece teşvik edilen nâfile ibadetlerin niçin gerekli olduğu şu hadisi ile ortaya konulmaktadır.

عَنْ أَبِي

هُرَيْرَةَ

رَضِيَ

اللّٰهُ

عَنْهُ قَالَ;

قَالَ

رَسُولُ

اللّٰهِ

صَلَّى

اللّٰهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ:
إِنَّ
اللّٰهَ
قَالَ: مَنْ
عَادَى لِي
وَلِيًّا
فَقَدْ
آذَنْتُهُ
بِالْحَرْبِ
وَمَا
تَقَرَّبَ
إِلَيَّ
عَبْدِي
بِشَيْءٍ
أَحَبَّ
إِلَيَّ
مِمَّا
افْتَرَضْتُ
عَلَيْهِ
وَمَا
يَزَالُ
عَبْدِي
يَتَقَرَّبُ
إِلَيَّ
بِالنَّوَافِ
16;لِ حَتَّى
أُحِبَّهُ
فَإِذَا
أَحْبَبْتُهِ
15; كُنْتُ
سَمْعَهُ
الَّذِي
يَسْمَعُ
بِهِ
وَبَصَرَهُ
الَّذِي
يُبْصِرُ
بِهَا
وَرِجْلَهُ
الَّتِي
يَمْشِي
بِهَا

وَلَئِنْ
سَأَلَنِي
لَأُعْطِيَن&#16
17;َهُ وَلَئِنِ
اسْتَعَاذَن&#16
16;ي
لَأُعِيذَنّ&#16
14;هُ وَمَا
تَرَدَّدْتُ
عَنْ شَيْءٍ
أَنَا
فَاعِلُهُ
تَرَدُّدِي
عَنْ نَفْسِ
الْمَوْتَ
وَأَنَا
أَكْرَهُ
مَسَاءَتَهُ
Ebû Hüreyle (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Allah
Teâlâ şöyle buyurdu: «Her kim benim bir dostuma düşmanlık
ederse, ben de ona harb ilân ederim. Kulum kendisine farz kıldığım amellerden daha sevimli
herhangi bir şeyle bana yakınlık kazanamaz. Kulum bana, (farzlara ilâveten işlediği)
nâfile ibadetlerle durmadan yaklaşır, nihayet ben onu severim. Kulumu sevincde
(âdetâ) ben onun işten kulağı, gören gözü, tutan eli ve
yürüyen ayağı olurum. Benden her ne isterse, onu mutlaka veririm; bana sığınrsa,
onu korurum. Ben, yapacağım herhangi bir şeyde, mü’min kulumun rûhunu
kabzetmekteki tereddüdüm kadar hiçbir hususta tereddüd etmedim:[1]
(Zira o, ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem.”
(Buhârî, Rikâk, 38. Ayrıca bkz. İbn-i Mâce, Fiten, 16; Ahmed, VI, 256; İbn-i
Hibbân, Sahîh, II, 58/347) Bazı rivâyetlerde şu ilâve vardır:
“…akleden kalbi ve konuşan dili olurum.” (Taberânî, Kebîr,
VIII, 221/7880; Heysemî, II, 248) Kul Allah’a en çok, farz kılınan ibadetlerle
yaklaşır. Lâkin bu herkesin üzerine vazife olduğundan, Yüce Rabbimize
hususî bir yakınlık kazanarak, O’nun dosto olabilmek için nâfile
ibadetlere de ihtiyaçç vardır. Farzlarla başlayan ilâhî vuslat yolculuğu, ancak
nâfilelerle devam ettirilebilmektedir. Nihayet Cenâb-ı Hak, nâfile ibadetlerle
kendisine yaklaşan kulunu severek onun işten kulağı, gören gözü, tutan eli ve
yürüyen ayağı gibi olur. Her işinde ona yardım eder. Ne isterse, onu mutlaka verir,
Yüce Zâtına sığınrsa onu korur. Yüce Rabbimiz böyle kollarını o kadar
sever ki, onların sevmediği şeyleri O da sevmez. Hatta, onlar ölümden
hoşlanmadıkları için Allah da kulunun rûhunu kabzetmeyi istemez. Onlara
düşmanlık edenlere harb ilân eder. İşte bu büyük saâdet nâfile
ibadetlere devam etmenin bir netîcesidir. “Onun işten kulağı, gören
gözü… olurum” beyanları, Allah Teâlâ’nın, o kulunun
vücuduna gireceği anlamına asla gelmez. Bu, ilâhî yardımın o kulun
bütün hayatında çok yönlü olarak tecelli edeceği

mânâsında güzel, güçlü ve tatlı bir mecâzî anlatımdır. Değerli Kardeşlerim Bir başka hadisi şerifte de nâfile ibadetlerin kıymetinin asıl âhirette anlaşılıcağına şöyle işaret edilmektedir.   لَوْ أَنَّ رَجُلًا يُجَرُّ عَلَى وَجْهِهَ مِنْ يَوْمِ وُلِدَ إِلَى يَوْمِ يَمُوتُ هَرَمًا فِي مَرْضَةِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ لَحَقَّرَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ 16; Utbe bin Abd (r.a) der ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Bir kişi doğduğu günden ihtiyarlayıp vefat ettiği güne kadar Allah rızâsını kazanma uğruna yüz üstü yererde sürünse (yani her türlü meşakkate katlanarak ibadet, tâat ve hizmetlere koştursa), kıyâmet günü bu yaptığı çok yetersiz görür (daha fazla yapmış olmayı ister).” (Ahmed, IV, 185; Beyhakî, Şuab, I, 479; Heysemî, I, 51; X, 225, 358) Bir insan, uzunca bir ömrü ibadet, hayır ve hizmet yolunda geçirse ve bu uğurda pek çok meşakkatlere katlansa, hakikaten büyük bir kazanç elde etmiş olur. Ancak, âhirette insana hakikat keşfedilip herşey ayan olunca, nâfile ibadetlere verilen sevâbı ve Allah’ın nimetlerini görünce, mü’min, dünyada yaptığı ibadetlerin ne kadar az olduğunu anlayacak ve bu yüzden daha fazlasını yapmadığı için hayıflanmaya başlayacaktır. Hatta bu kimse uzunca bir ömrü ibadet için yorularak tüketmiş olsa bile yaptıkları gözüne pek kıymetsiz görünecektir. Muhammed bin Ebû Umeyra’nın dediği gibi: “…Ecir ve sevabını artırmak için dünyaya tekrar döndürülmek isteyecektir.” (Ahmed, IV, 185; Heysemî, I, 51; X, 225) Ebû Hâzim der ki: “Ebû Hüreyre (r.a) ile birlikte, yeni defnedilmiş bir kabrin yanına uğradık. Ebû Hüreyre (r.a) şöyle dedi: «–Sizin basit gördüğünüz hafifçe kılınan iki rekât namaz, burada (kabirde) benim için sizin şu dünyanızdan daha sevimli ve değerlidir.” (İbn-i Ebî Şeybe, Musannef, VII, 126/34702) O hâde kabre girmeden evvel, fırsat elimizdeyken nâfile ibadetlerimizi artıralım ki âhiretteki pişmanlığımız daha az olsun. Bu hususta hiçbir gayreti küçük görmemek îcâb eder. Ebû Hüreyre Hazretleri’nın dediği gibi, kısa sûrelerle hafifçe kılınan iki rekât namaz bile kabirde ve âhirette insan için dünyalardan daha kıymetli olacaktır.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)